

disse Bemærkninger, som jeg anseer det for rigtig at imødegaae. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad) kunde slet ikke forstaae, hvad Sammenheng der var imellem den af mig foreslaaede Overgangstid og den lempelige Maade, hvorpaa man var gaaet frem med Hensyn til Afsløsningen af det privilegerede Hartkorn. Det forekommer mig ikke at være vanskeligt at indsee. Der blev dengang givet endeel af de privilegerede Hartkornsbefiddere det tyvse dobbelte Beløb af Skattefriheden, og dette svarede ganske til den Fordeel, som de kunde have havt, om de i 15 Aar havde beholdt denne Rettighed. Med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bloug), skal jeg bemærke, at han var paa en gal Vej, da han troede, at jeg havde sigtet til det Forslag, som jeg første Gang indbragte her i denne Sal med Hensyn til Fæsteforholdets Afsløsning. Det var ikke dertil, jeg sigtede, men jeg sigtede til den saavel af Folkethinget som af Landstinget vedtagne Resolution angaaende dette Forhold og den stærke Opposition, som den vakte; og det var fra denne Resolution, at jeg meente, at saavel begge Thing som ogsaa Regjeringen var vegen tilbage. Det omhandlede Lovforslag, hvori forøvrigt Godseierens Forhold virkelig er berørt med særdeles stor Skaansel og Lempelighed, skal jeg ikke her nærmere indlade mig paa. Dersom den ærede Rigsdagsmand, der yttrede nogen Tvivl derom, vil gjøre sig den Uleilighed at gjennelese det, da er jeg overbevist om, at han vil have saamegen Indsigt, at han vil sande, hvad jeg her har sagt. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har erklæret sig imod det af mig stillede Endringsforslag, og derimod for det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ret kan fatte den Stilling, som mit Forslag er saa uheldigt at indtage ligeoverfor ham. Principalt har han angivet som Grund til at stemme imod mit Forslag, at det tager en Bestemmelse for en lang Fremtid, men at man ikke kan overse en saadan Fremtid og derfor ikke bør

gaae ind paa at tage nogen Bestemmelse derom; — dersom nu mit Forslag var gaaet ud paa at sætte Tidsfristen til 100 Aar; saa vilde den ærede Rigsdagsmand altsaa endnu mindre have kunnet stemme derfor. Han vil kun stemme for Forslaget, naar Bestemmelsen om Brøverne træder frem som vedvarende, men naar det derimod indskrænkes til at gælde en vis Tid, saa stemmer han derimod. Det er denne Opfattelse, jeg ikke kan forstaae, thi naar man virkelig har alvorlig Interesse for en Sag, saa pleier man at sige: Jeg vil helst have den for Evigheden; men kan jeg ikke faae den for Evigheden, saa tager jeg den for det længst mulige Tidsrum. Den ærede Rigsdagsmand gjør imidlertid en Undtagelse i denne Henseende; han siger: Naar jeg ikke kan faae det, jeg ønsker, for Evigheden, saa vil jeg slet ikke have det, saa opoffer jeg det heller ganske. Jeg maa tilstaae, at det har vakt nogen Tvivl hos mig, om den Interesse, som den ærede Rigsdagsmand ellers har udtalt i denne Sag, virkelig er alvorlig meent, thi jeg kan som sagt ikke forstaae, hvorledes han da kunde komme til at slutte, som han har gjort. Talen er jo ikke her om at give en Grundlov, men om at give en stempel Lovgivningsbestemmelse. Hvad enten man bestemmer det Ene eller det Andet, saa er det en Lovgivningsbestemmelse, som kan forandres. Lovgivningsmagten har i denne Henseende frie Hænder, og det er kun en Garanti, man vil have for, at en Forandring i den foreslaaede Bestemmelse ikke inden en vis given Tidsfrist kan skee, uden at der er Enighed mellem de forskjellige Grene af den lovgivende Magt, og forsaavidt en saadan Enighed ikke er tilstede, at det da bliver ved den Bestemmelse, som er tagen. Men her er talt om, at der med Hensyn til Reformen i det Hele taget var givet de Bedkommende en lang Forberedelsestid, og man er i denne Henseende endog gaaet tilbage til det forrige Aarhundrede. Dette kan jeg virkelig ikke forstaae, thi der har ikke for Alvor været Tale om en saadan Tingenes Tilstand, som vi nu ville gaae ind i, naar Lovudkastet bliver til Lov, førend Indenrigsministeriet bekyndtgjorde Lovforslaget (So, So!). Der har ikke for Alvor været Tale derom. Dengang den Mand,